

N:o 10.

Af grejve Wachtmeister, Axel, om ändring af § 3 i förordningen mot lotterier m. m. den 6 augusti 1881.

I § 3 kungl. förordningen angående förbud mot lotterier m. m. af den 6 augusti 1881 är stadgadt, att Konungens befallningshafvande kan efter pröfning af omständigheterna meddela tillstånd till bortlottning af lösören för välgörande ändamål eller af konstsaker till svenske konstidkares stöd och uppmuntran.

Så som denna paragraf nu är affattad ger den tydligen icke Konungens befallningshafvande rättighet att bifalla de i våra dagar mycket ofta förekommande ansökningarna om tillstånd till bortlottning af lösören till allmännyttiga ändamål, t. ex. nykterhetsrörelsen, skytterörelsen m. fl.

Men nu kan det inträffa och har äfven inträffat, att olika Konungens befallningshafvande hafva olika uppfattning om gränsen, där begreppet välgörande upphör och begreppet allmännyttig vidtager.

Däri genom uppstår gifvetvis berättigadt missnöje i den ort, där den strängare tolkningen göres gällande.

Äfven fruktar jag att genom nu gällande bestämmelser, då utom vid bortlottning för välgörande ändamål och till svenska konstidkares stöd och uppmuntran enda utvägen att erhålla tillstånd till äfven den allra minsta bortlottning är att gå den långa vägen till Kungl. Maj:t, frammanas en synnerligen dålig efterlefnad af 2 § kungl. förordningen angående förbud mot lotterier m. m., hvilken paragraf lyder:

»Hvad i 1 § i afseende å lotteri är stadgadt, gäller ock ett annat företag, hvarigenom åt en eller flera af de däruti deltagande erbjudes i

penningar eller penningars värde utfäst och efter lottning eller därmed jämförlig anordning utgående vinst till högre belopp än det, som erbjudes åt enhvar af deltagarne.»

Då alltså ifrågavarande, nu gällande förordning dels tolkas olika på olika orter, dels rätt allmänt kringgås, och då det icke synes mig kunna vara till någon som helst skada utan endast till nytta, att något mindre stränga bestämmelser gjordes med afseende på de smärre lotterier, som i form af s. k. tombola eller på annat sätt gå ut på att realisera till allmännyttiga ändamål skänkta arbeten, så anser jag, att på samma gång en bättre ordning skulle vinnas och ett allmänt önskemål tillmötesgås, om 3 § af ifrågavarande kungl. förordning erhöles nedanstående förändrade lydelse:

»Stadgandena i 1 och 2 §§ må icke utgöra hinder för bortlottning af konst saker till svenske konstidkares understöd och uppmuntran eller af lösören för välgörande ändamål eller ock för allmännyttiga ändamål, när i lotteriet summan af lotternas försäljningspris icke öfverstiger 1,000 kronor och vinsternas sammanlagda värde ungefärligen motsvarar minst halfva summan af lotternas försäljningspris; dock bör för en sådan lottning anmälan förut ske hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som äger att efter pröfning af omständigheterna till bortlottningen meddela tillstånd.

Jag anhåller därför vördsamt,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t låta föranstalta om ändring af 3 § kungl. förordningen mot lotterier m. m. i ungefärlig öfverensstämmelse med ofvanstående förslag.

Stockholm den 18 januari 1908.

Axel Wachtmeister.